

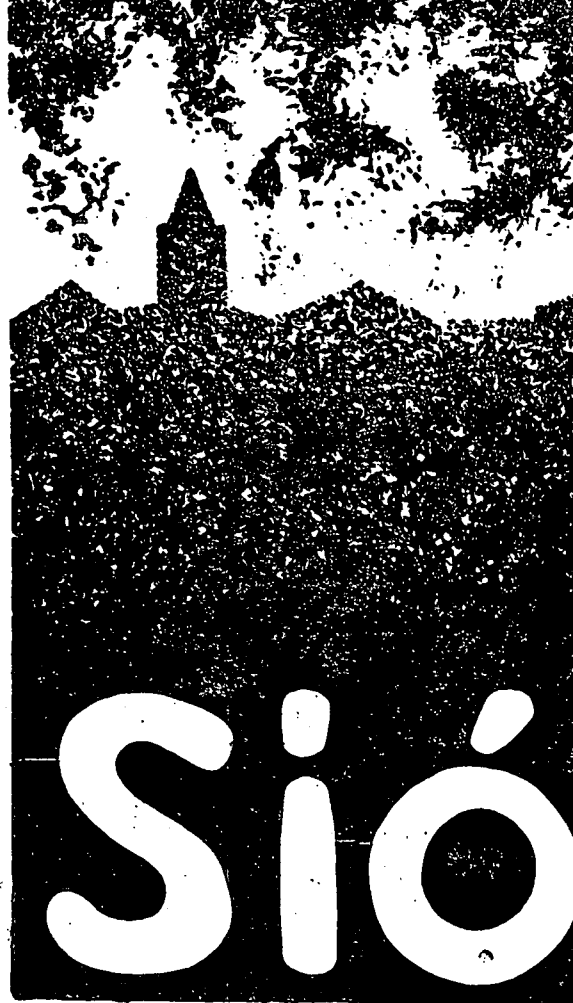
Diada de Tots els Sants

En certa manera el mes de Novembre va molt lligat amb la diada de tots els Sants. Això avui passa a tot Espanya puix en aquest dia quasi tothom recorda els seus avantpassats, amistats i coneguts que ja han deixat aquest món.

Ací a Agramunt, també aquest dia revesteix un aire com de Festa major. Els forasters afluïxen per tots cantons i el nostre cementiri, gairebé tot l'any oblidat, llueix les seves millors gales, puix a les vigílies la gent s'han afanyat en netejar i arranjar els nixols, creus i panteons, de la millor manera que han sabut. Els voltants del camp sant, es veuen tot el dia ocupats per cotxes i animats per un anar i venir de gent que al mateix temps que visita el lloc on reposen els seus difunts, s'intercanvia afectuoses salutacions, recordant el llarg temps que no s'havien vist.

El cementiri fa goig de veritat en aquests dies, es veu convertit en un veritable jardí acuradament atés pels empleats de ca la Vila, que cada any es milloren en aquest afer.

Una diada bonica, popular, en la que tots ens sentim més iguals i agermanats.

COSES DE LA PARROQUIA

DOMUND

Després de cridar l'atenció varies vegades sobre la importància del Dia Missional, es feu la col·lecta el 24 d'octubre. La quantitat recollida fou 17.317 pessetes. Faltaven recontar el sobres que havien entregat els infants als col·legis.

L'any passat en total es recolliren 29.572 pessetes.

MISSES ESPECIALS

En la diada de la Verge del Pilar, patrona de la Guardia Civil, es celebrà una missa a l'11 del matí, amb assistència de totes les autoritats, invitades pel cos de la Benemèrita.

També altres misses varen tenir lloc el dia 21 i 22 d'octubre, amb l'assistència de professors i alumnes de l'Agrupació d'Escoles Nacionals, el primer dia y del col·legi Nostra Senyora del Socós, el segon, invocant l'ajut de Déu per al nou curs que comença.

REUNIONS

El dia 14 es convocà als pares dels nens i nenes que fan el segon i tercer curs de bàsica, per a tractar de la seva preparació per a fer la primera comunió.

CARITAS

S'informa que la Càrta Parroquial, distribueix entre els necessitats de la vila, unes 4.680 pessetes mensualment; 2.550 ptes., en carn, 1.410 ens ous i després llet per un import de 720 pessetes.

CREUS

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. Ricardo Vicens

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Gulmerà, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10

Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 150 ptas.

Extranjero 180 ptas.

Número suelto 15 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

AVIS ALS SUBSCRIPTORS

La situació actual, amb l'incesant augment de preu de tots els factors que intervenen en la publicació de «SIO», ens obliguen a posar al dia l'import de la subscripció i de la publicitat, que a partir del gener de 1977 seran com a continuació s'indica. Confiem que tant els lectors com els anunciants sabran fer-se càrrec dels motius que ens han obligat a les modificacions esmentades. Gràcies.

Subscripció anual		Publicitat	
Espanya	150 ptes.	Una pàgina	1200 ptes.
Estranger	180 »	1/2 »	600 »
Núm. solt	15 »	1/4 »	300 »
		1/8 »	150 »

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general

Gestoría FEIXA

Zapateria, 6

AGRAMUNT

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Para buen servicio

Servicio Oficial

Funeraria (Casa Romá)

único de

EL OCASO, S.A.

Merced, 19

Teléf. 390309

Rapidez... Economía... AGRAMUNT

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

CHOCOLATES JOLONCH

Les incidències ocorregudes a l'Institut durant el mes d'octubre, que el lector trobarà relatades a les planes centrals del present número, ens conviden a reflexionar seriosament.

Si no ho tinc mal entès el problema de fons és econòmic, més ben dit, d'estassetat de recursos econòmics. Si hi hagués diners, podrien haver-hi més professors; i amb els professors suficients es podrien ensenyar totes les assignatures sense necessitat de fer equilibris i combinacions d'última hora, que solament serveixen per sortir del pas, més malament que bé.

A la vegada hem de considerar la situació legal d'aquest conjunt d'edificacions i activitats escolars que els agramuntins, pomposament, anomenem «Institut». Segons sembla el nostre Institut no és ni carn, ni peix. Vull dir que oficialment no té cap mena de personalitat, no és independent, ni agregat, ni res. És solament un indret on els professors de Tàrraga venen a fer classe, per tal d'evitar el desplaçament a l'Institut d'aquella ciutat dels dos-cents alumnes d'ací. Malgrat tot, una solució excel·lent donades les circumstàncies.

També cal fer esment dels últims cursos de l'Educació General Bàsica que utilitzen les aules de l'edifici destinat a Institut. De moment tot va bé; però hem de tenir present que allí no és casa seva i si augmenta el nombre d'alumnes de batxillerat, els de bàsica hauran de cedir l'espai que avui ocupen.

He dit abans que calia reflexionar seriosament sobre les qüestions que afecten a l'Institut i afegixo ara que entre tots, perquè a tots els agramuntins ens atenyen, haurien de programar una línia d'actuació realista i coherent. Sobre el primer punt comentat —la penúria econòmica— poc podem fer a nivell local, perquè les solucions efectives han de venir de més amunt; però en els altres problemes plantejats una acció decidida dels agramuntins podria influir positivament per a la superació de les dificultats presents i futures. S'hauria de pressionar i posar en joc tots els recursos a l'abast, per tal d'aconseguir algun tipus de legalització del nostre Institut. Hem de pensar amb temps on posarem els alumnes de la Bàsica el dia que hagin d'evacuar els locals que avui fan servir. I sobretot, hem de procurar no perdre res del que actualment tenim.

Una intel·ligent acció conjunta d'autoritats i pares d'alumnes, amb el suport moral de tot el poble, pot fer-nos assolir l'objectiu que anhellem: Un Centre d'Ensenyament Mitjà amb plena personalitat i independència.

I S E T

AGUPACIO

Un nombrós grup de joves de la nostra vila s'han unit per formar una societat juvenil que durà el nom de «La Senyera». En aquest període constitueixen més d'un centenar i han començat ja a fer coses. Ells organitzen les ballades de sardanes, algunes amb repartiment de mistela i torrons, d'Agramunt, naturalment, els diumenges al matí i ells organitzaren la funció teatral del dia 22 al Casal. Si l'èxit de públic no fou assolit, sí que ho fou en tots els demés aspectes. Des d'aquesta pàgina del nostre SIO els felicitem i encoratgem a que segueixin per aquest camí i, naturalment, brindar-lo la nostra col·laboració, col·laboració que ja ha començat, doncs les pàgines centrals d'aquest número són obra seva.

CONTAMINACIO

La contaminació de les aigües ha arribat dins a les nostres contrades. En la primera tanca del canal aparegueren morts tots els peixos, primer es dona la culpa a una cisterna que contenia residus tòxics que anà a omplir aigua al terme de Preixens però després, fetes les averiguacions pertinents es comprovà que la contaminació venia ja del Segre.

ASSEMBLEA

Un grup de persones de la nostra vila s'han unit per formar l'Assemblea Democràtica Local. Amb la creació d'aquest organisme unitari a casa nostra es pretén donar un gran pas per aglutinar i coordinar totes les tasques que es fan a la nostra vila encaminades a aconseguir la democràcia en tots els àmbits.

ENSENYAMENT

Un dia de vaga realitzaren els alumnes de COU del nostre Institut com a protesta pels problemes plantejats a l'inici d'aquest curs. D'aquests problemes en trobarà el lector àmplia referència a les pàgines centrals.

TEATRE

«Situació Bis» de Manuel de Pedrolo fou l'obra teatral que el «Grup l'Esquella» de Lleida, representà e l'Idia 23 al Casal. L'organització corregué a càrrec del grup de joves de «La Senyera». Llàstima que hi assistí tan poc públic doncs l'obra i el muntatge foren de gran qualitat.

METEOROLOGIA

Aquesta tardor la pluja ha caigut en abundància, cosa que no feia fa temps, i la saó ja està assegurada per la neixença dels cereals sembrats aquest octubre. La pagesia respira una mica més satisfeta malgrat els problemes que l'envolten des de fa temps.

CORAL

La nostra Coral continua viatjant fora vila. En aquesta ocasió fou el públic d'Organyà el receptor del seu bon cant.

TEATRE

També els nostres veïns de Mafet tingueren ocasió, per la seva Festa Major, d'escoltar un altre grup de casa nostra. Foren uns quants joves que representaren l'obra «La Ferèstega domada».

GAMBERRISME

El dia 30 a la nit, uns desconeguts dels que s'ignora el nombre, es dedicaren a realitzar actes vandàlics com arrancar llimpiaparabrises, desinflar rodes dels cotxes aparcats, arrancar senyals, rompre testos, destruir la cabina telefònica, al llarc de l'avinguda A. Ros, Plaça del Pou i avinguda M. Jolonch.

ATENCIÓ! TERRA PER VENDRE

4 porques de regadiu i bon camí
Partida «Esgrumaus»

Raó: Lluís Pons Martí - Sant Francesc, 24 - Agramunt

Situació Bis

«Som lliures en la mateixa manera que som homes i deixarem d'ésser homes en la mateixa manera que deixarem d'ésser lliures.»

Manuel de Pedrolo

El dia 27 d'octubre, a les 10 del vespre, patrocinat per la Comissió de Teatre del Centre de Joves "La Senyera", el grup l'Esquella Teatre de Lleida, ens oferí, al Casal Agramuntí, l'obra de Manuel de Pedrolo, "Situació Bis".

L'autor va néixer prop de la nostra vila, al poble de l'Aranyó i, avui és considerat com un dels millors escriptors en llengua catalana, la seva obra és ja, a hores d'ara, molt prolífica.

Malgrat que l'esmentat dia 27 s'escaigués en divendres, hi assistiren unes cent vint persones, de les quals, la majoria era gent jove —sortosament sembla que el jovent, esperança de tota societat, ja no tan sols s'accontenta amb esports, sinó que la problemàtica socio-política, cultural, tècnica etc., cada dia el preocupa més i en dona constància. L'obra, ens presenta una hipotètica societat capolada sota un ordre autoritari —simbolitzat per un gros bastó— on la despectiva frase del superior al subordinat, que demana explicacions, ens en demostra tot el seu abast quan diu: També pensa aquest? Després d'un canvi de dirigents, protagonitzat pels manats, tot acaba en això: només un canvi de persones, però la problemàtica continua, ja que són incapaces de legislar unes noves lleis i, un successiu canvi, només comporta també que aquella societat espaiada i acéfala, s'accontenti amb allò mateix que els havia donat el primer ordre —simbolitzat en unes cartes de correspon-

dència— i que, precisament, més se n'accontenti quan més quantitat en té. Un final, si es vol negatiu però hom l'ha de pensar detingudament i sospesar-lo molt.

La trama es desenrotlla en un llenguatge on gairebé tots els mots ens desvetllen associacions de significats concrets, la manera de reflectir egoïsmes personals, por incapacitat col·lectiva i també personal, l'hermetisme d'aquella societat que impedeix el desenvolupament de la lliure personalitat humana d'una manera aclaparadora, colpeix fortament la sensibilitat de l'espectador.

Manuel de Pedrolo ens ofereix, amb «Situació Bis» una obra digna de parangonar-se amb Farenhait, de Ray Brodbery, la qual portà magistralment al cinema François Truffaut. Les dues són d'una apassionant i arrolladora temàtica, si bé els esquemes de la primera, són més simples, més al nostre abast.

La interpretació dels components del Grup l'Esquella va ésser senzillament molt bona, donant la impressió d'una vivència i identificació real amb l'argument.

Al final s'entaulà un interessant diàleg, entre actors i assistents, sobre temes polítics, literaris, culturals, etc.

Esperem que una obra de teatre d'aquest tipus, no sigui pas l'última que es representi a la vila, seria una llàstima per a tots, però, tot felicitant aquest grup de joves de "La Senyera" per aquest encert, desitjaríem que en una pròxima representació el dia escollit sigui, si és possible, més apropiat del públic, només a efectes que puguem fer un bon ple que, a l'ensems d'afavorir i mentalitzar la nostra gent, l'empresa no els resulti econòmicament gravosa, sinó que sigui tot el contrari. Crec que així ho mereixen.

P. MORA

NOTA INFORMATIVA

de «La Senyera»

Davant dels fets succeïts al vespre del diumenge 30 d'octubre, a l'avinguda Agustí Ros, com va ser el trençament de testos, dels llimpia-parabrises dels cotxes, treure l'aire de les rodes... Nosaltres, joves de «La Senyera», expressem la nostra condemna i repulsa públicament, d'aquestes mostres d'incivisme, al mateix temps que lamentem algunes suspicàcies sorgides envers «La Senyera», ja que aquella mateixa nit es celebrava una castanyada, al seu local social enclavat a la mateixa avinguda. Un cop informats sobre tot això ens hem assabentat, per alguns perjudicats, que alguns d'aquests fets ja estaven consumats abans de les deu de la nit, cosa que ens porta a suposar que la relació amb els associats de «La Senyera» queda fora de lloc, doncs la castanyada va començar de les onze per amunt.

Volem constatar, altra vegada, que les finalitats de «La Senyera» no són precisament aquestes; cosa, creiem, ja demostrada en la serie d'actes duts a terme fins ara.

COMISSIO DE CULTURA
«LA SENYERA»

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14 Agramunt

Leñas y Carbones F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

4

AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

Teléfono 39 02 08

A PROPÒSIT D'UNA TROBALLA

En el número 133 de SIO trobem un article que porta la signatura de Joan, un jove d'Agramunt, en el que es fa referència a determinats aspectes de la vida local de l'any 1930. Responent a la demanda d'aclariments que ens adreça tractarem de complaure a en Joan i a tots aquells a qui pugui interessar la coneixença d'aquest període de la vida agramuntina.

Per començar preguem al lector que vulgui situar-se en el context del moment i no solament en el seu aspecte local, sinó general, d'etot el país que era a grans trets el següent: Després de set anys d'exercici del Govern el general Miquel Primo de Rivera es veia obligat pel Rei i per les forces conservadores que el sostenien, a dimissionar i a prendre el primer tren de París, capital on moriria el dia 16 de març del mateix any. El general que era un home simpàtic i bona persona, va deixar una situació poc brillant a causa sobretot de les repercussions nocives per a Espanya de la greu crisi econòmica mundial del moment. Malgrat una bona política de treballs públics, de prestigi i expansió, com foren les Exposicions de Sevilla i Barcelona, la dictadura instaurada pel Rei Alfons XIII en violació de les pròpies lleis de la monarquia, era víctima de la crisi i evidentment de moltes altres coses, com per exemple la maduresa creixent del moviment democràtic català i republicà, així com de la protesta vigorosa dels estudiants i del obrers sindicalistes i socialistes.

Hem volgut fer aquesta introducció per afirmar que els joves autors del manifest «Als aimants de la cultura i als homes de bona voluntat» de l'any 1930, eren elements polititzats, car per ells l'acció social i política era una bona cosa i fins i tot la qüestió prioritària de les seves activitats. Política vol dir Pedagogia, afirmava per aquells dies Rafel Campalans i els joves de la fulla compartien les opinions d'aquest home, principal fundador de la Unió Socialista de Catalunya i que uns mesos més endavant seria el més dinàmic dels redactors del nostre Estatut dit de Núria, que tot Catalunya va votar a excepció dels comunistes.

Uns dies després del manifest fou convocada una reunió amb el propòsit de constituir un Ateneu de caràcter popular semblant al que actuava a Fuliola i animat pel nostre amic, entre altres, Ramon Pané Argelich. L'acte tingué lloc als baixos de la sala cafè de la societat recreativa «La Barretina» on es discutí apassionadament i va ésser aprovada una proposició del senyor Joan Viladot i Puig per la que es decidia la creació d'una societat cultural i que aquesta entitat esdevindria una delegació de «Palestra», que era l'organització creada per Pompeu Fabra i uns amics seus, per aplegar la joventut i totes les forces actives de Catalunya.

Caldria aclarir que no era aquesta la primera intenció nostra, sobretot no era la del nostre amic Josep Jou Bertran, car nosaltres volíem crear una entitat obertament democràtica, catalana i republicana. Ens vàrem decidir a seguir la decisió majoritària pel bé de tots i pel prestigi de la nostra vila. No eren tampoc el «Manifest» i la fundació de Palestra el començament d'una activitat, sinó la seva continuació, car des de feia uns mesos existia un grup amb el nom d'«Amics del Llibre» que formava una petita agrupació lliure, sense lleis internes, estatuts, ni reglaments, que ben sovint, per no dir sempre, és la forma superior d'organització i convivència. Els «Amics del Llibre» ens reuníem al forn d'en Jaume Valls i Masses fins a altres hores de la nit i ben sovint de la matinada. Jaume Valls ens oferia hospitalitat i al mateix temps ocasió de discutir, car les seves opinions eren ben diferents de les nostres. Catòlic cent per cent, home d'esperit religiós integrista, la seva conversió a les nostres idees i opinions fou una sorpresa per a tothom. Bé és veritat que, com deien alguns agramuntins, al company Jou i a mi mateix, del dimoni només ens mancava la cua.

Els animadors dels «Amics del Llibre» foren tam-

bé, amb altres, els que animaren Palestra i el que va seguir. Voldria assenyalar la participació activa a les nostres accions d'en Josep Jou Bertran recentment vingut de Sabadell; però agramuntí d'origen. Jou era, al meu entendre, la més forta personalitat agramuntina del moment. Jove llibertari i amat de l'esperit de revolta dels sindicats obrers de la capital del Vallés, va ésser un dels que vàrem deixar la marca del seu pas en l'Agramunt dels anys 30. Els que vàrem conèixer i estimar el company Jou, home ferm, actiu, de paraula fàcil, amic del bon viure i animat per una passió encesa per totes les causes justes, no l'oblidarem mai.

Palestra que va tenir el seu estatge social al cafè Falsé, no plagué a tothom, sobretot no va plaure als elements més afectes a «La Barretina», car es tractava d'una entitat separada, malgrat que tots fóssim al mateix temps socis d'aquesta societat recreativa. Podríem afirmar que la directiva, en mesos anteriors, no ens va ajudar com hauria calgut. Joan Carrera Batalla era l'únic element que ens comprenia i és ell qui va contribuir a que es prengués la decisió d'adquirir tota la col·lecció Bernat Metge. Jou, jo mateix i altres amics, ens cuidàvem amb en Carrera de la biblioteca i del nou aspecte cultural de l'entitat. Vàrem trobar moltes dificultats. La direcció barretinaire feu retirar el llibre de l'Enric Prat de la Ribà «La Nacionalitat Catalana». Prat fou exclòs contra la nostra voluntat. Cal reconèixer que aquesta actitud era motivada per la necessària obligació de moderació i vigilància per part de la Junta, car no feia molt temps que la Barretina havia estat clausurada per ordre governativa.

Al moment d'inaugurar la Biblioteca, Carrera i nosaltres vàrem proposar per donar una conferència, a l'escriptor Lluís Capdevila, autor de «Cançó d'Amor i de Guerra», director de «La Campana de Gràcia» i autor també d'un llibre d'ambient camperol intítulat «Venus i els Barbaros». Alguns elements de la directiva opinaren que es tractava d'un llibre insultant pels pagesos i calgué escollir un altre orador. Va finalment donar la conferència un dels nostres amics, el professor Josep Xirau i Palau, de la U. S. de C., però al començar la disertació, vull dir uns minuts abans, la direcció li pregà moderació. Tot no fou doncs perdut.

Entre altres desfilaren per la tribuna de Palestra, el jove Font i Ferran —refugiat encara a París—, Domènec de Bellmunt, que va parlar a la plaça major des del balcó de la casa del Josep Ribera, i també l'escriptor aragonés i amic nostre, Angel Samblancat i Salanova, mort fa pocs anys a Mèxic.

La visita de Mestre Fabra fou un esdeveniment. Pompeu Fabra va quedar admirat i content de la nostra Vila i dels agramuntesos; va manifestar la seva satisfacció al constatar l'ús corrent a Agramunt de paraules ben catalanes, com estalsí, per exemple. Un acte central tingué lloc entorn de Mestre Fabra a la sala d'actes del local dit «Salón» i amb la participació del barceloní de vella arrel agramuntina Isidor Mussoles.

«Palestra», com totes les coses d'aquest món, sobretot si són d'Agramunt, va tenir també la seva fi. Un cop dur per aquesta entitat fou ocasionat pels esdeveniments dits de Jaca, del mes de desembre de l'any 1930. Quatre dels elements més actius foren implicats en aquell complot: Joan Carrera Batalla, Vicent Morà Conesa, Josep Jou Bertran i naturalment l'inevitable Gabriel Sans Xandre. Carrera i Jou foren empresonats a Lleida, Morà i jo mateix vàrem evitar la detenció i fins al dia 14 d'abril del 1931, ens fou possible fer vida d'ocell de bosc, que sempre és millor que la vida d'ocells de gàbia... «Palestra» va deixar d'existir i «La Barretina» esdevingué el centre de l'activitat local. Foren constituïts grups de totes opinions; però parlar d'això allargaria encara aquest curt article. Potser un dia tindrem ocasió de fer-ho.

Gabriel SANS, d'Agramunt

Paris, setembre del 1976.

La vaga dels

AGRAMUNT: Alumnos de C.O.U. en huelga

Cuarenta alumnos de COU de la sección delegada mixta del INEM de Tárrega en Agramunt, iniciaron una huelga de carácter indefinido el pasado día 12, día siguiente al comienzo de curso, hasta que no se resuelva el problema de asignaturas optativas que tienen planteado, según informa Jordi Guasch.

En este sentido, se trata de que los alumnos puedan escoger verdaderamente las tres asignaturas optativas a que tienen derecho y que éstas sean realmente las que les interesan, puesto que la larga lista que en un principio se les presentó se vio reducida sensiblemente, a la hora de escoger, con lo que alumnos provenientes de la sección de Letras se ven obligados a escoger materias de la de Ciencias y viceversa.

El problema está, por un lado, en el número mínimo de alumnos exigido legalmente para dotar las plazas de profesoras necesarias y, por otro, en que dicha dotación ha sido realizada por la Delegación Ministerial sobre la petición efectuada por el Instituto desde Tárrega que contabiliza los alumnos totales, pero en realidad repartidos entre las dos poblaciones. Esto hace, por consiguiente, que dado que los profesores ya cumplen el mínimo de horas exigido en Tárrega tuvieron que desplazarse a Agramunt, sistema del todo incómodo y que no tendría retribución. Así las cosas, los profesores existentes en Agramunt resultan insuficientes y de no hallar una solución satisfactoria los cuarenta alumnos de la sección delegada se verían obligados a trasladarse diariamente a Tárrega o a aceptar una serie de optativas más bien «impuestas» que «escogidas».

Así, pues, y después de diversas gestiones acerca de la dirección del Instituto y la delegación ministerial en Lérida, los alumnos han recurrido al alcalde por si es posible hallar una solución, en último caso monetaria, que permita contratar profesoras «extras» para cursar las asignaturas que les interesan realmente.

«Mundo Diario»

23 de octubre de 1976.

L'INSTITUT D'AGRAMUNT Problemàtica de C.O.U.

INTRODUCCIO

El tema de l'ensenyament és d'actualitat gairebé a tot arreu. En aquest començament d'octubre, el mes indicat per obrir un nou curs acadèmic, ens trobem els agramuntins amb situacions "curioses", per donar-hi un qualificatiu.

En primer lloc, observem que la gran majoria dels estudiants universitaris de la nostra vila no han començat el curs, a conseqüència d'una vaga del personal no docent (PND) on ningú troba solució.

Aquesta és, en aquestes dates, una situació no pas massa normal; però el més "curiós" de tot potser va ésser la minivaga, en quant a duració, però vaga completa en quant a solidaritat i visió d'allò que tenien de fer, dels alumnes de COU d'aquest Institut que tenim aquí a Agramunt, malgrat la dependència existent envers l'Institut de Tárrega.

La comissió de Cultura del grup de joves "La Senyera" ha preparat aquest dossier arran de l'esmentada problemàtica. En l'afany de presentar de forma objectiva els fets, hem dialogat amb les diferents parts afectades, ja ho siguin directa o indirectament.

Els resultats els presentem tot seguit:

«Teniem prou motius per fer aquesta vaga»

(Parlen els alumnes de C.O.U.)

1. *Què ha passat amb els alumnes de C.O.U.?*

1. Mira, els alumnes de COU estavem en una situació davant de la qual teníem de reaccionar, i varem fer-ho. Ens vam negar a començar les classes en aquelles circumstàncies, però per altra banda no vam pas refusar el diàleg per tal d'aconseguir una solució positiva.

2. *En quines circumstàncies us trobaveu?*

2. Ens trobavem d'aquesta manera: Al temps que tocava ens vam matricular de COU, que com sabeu consta de 5 assignatures comunes i 3 optatives a escollir. Per poder elegir les tres optatives, que vagin d'acord als estudis universitaris que posteriorment volguem cursar, ens van donar cap allà una desena de matèries. Cadascú va escollir les tres que creia que més li interessaven. Tot anar bé fins que s'arribà al primer dia de classe, quan se'ns comunicà a l'alumnat que de matèries optatives sols se n'impartirien quatre: Biologia, Literatura, Història i Matemàtiques. Aquesta notícia, com és natural, no ens va agradar pas massa, a més d'ésser del tot ANTIPELAGOGICA. El nostre problema era doncs:

Els estudiants de la branca de Ciències escollirem, com es normal, Matemàtiques i Biologia; mes ens preguntem, quina serà la tercera optativa? L'estudi d'Història o Literatura, malgrat la formació que ens pugui donar, es menys interessant que

Física, Química... posem per cas, si pensem continuar uns estudis universitaris tals com Químiques, Físiques, Enginyeria, Arquitectura...

Per altra banda els alumnes que després vulguem fer Filosofia i Lletres, Dret, Història i Geografia... és normal que escollim Història i Literatura, però de cara als posteriors estudis universitaris ens servirà de molt l'haver cursat en COU Matemàtiques o Biologia?

Un cop vist aquest panorama, ens preguntem: Teniem prou motius per fer aquesta vaga? Sincerament, creiem que sí; perquè cal arribar bem preparat a l'Universitat i per això hem de fer el que poguem per aconseguir-ho.

3. *De quina manera es va arranjar el problema?*

3. Posteriorment, després d'una entrevista d'alguns alumnes amb el senyor batlle de la nostra vila i una reunió dels nostres pares amb aquest i el director de l'Institut de Tárrega, es va arribar a una solució intermèdia.

4. *A quina solució es va arribar?*

4. El curs de COU tindrà una nova assignatura optativa, la Química, mes serà mitjançant el sacrifici de dos grups de BUP que s'uniran i rebran al mateix temps «Física i Química» una seixantena d'alumnes.

Segueix a la plana 8

Alumnes de C.O.U.

«Mentre no constem a Madrid, considerem ben aprofitades les despeses de l'Institut»

(entrevista amb el Sr. Ricard Vicens)

1. Sr. Batlle, quina és la situació de l'Institut d'Agramunt?

1. Quan era conseller, vàrem fer un viatge a Madrid juntament amb el Penella, Bonet, Alcalà i Llurba on ens vàrem trobar amb la sorpresa que l'Institut d'Agramunt com a tal no constava a cap lloc, ni tampoc com a centre d'ensenyament, sino tan sols que hi ha un edifici, sense especificar si s'utilitza o no.

2. Com pot sortir d'aquesta situació l'Institut i que consti com a tal?

2. Perquè l'Institut d'Agramunt consti com a tal té dos camins:

- a) Ser agregat d'un altre Institut.
- b) Ser independent, i per aconseguir-ho es necessiten un mínim de 315 alumnes.

Personalment crec que hem de caminar envers l'interdependència, encara que prèviament haguem de passar una etapa intermèdia, es a dir, essent agregats d'algun altre Institut que ja sigui independent. Essent sincer i realista crec que a curt plaç serem agregats i a mig plaç aconseguirem l'interdependència.

3. Que és el que el fa sentir tan optimista?

3. Actualment tenim prop de dos-cents alumnes que es reparteixen principalment entre: Agramunt, Ribera del Sió (Cisteró fins a Montgai), Artesa de Segre i Ponts, a més un cop arranjada la carretera d'Almenara que ens unirà a l'Urgell, i que segons la Diputació no pot tardar, incrementarà, sens dubte, el nombre d'alumnes.

A més, cada any s'experimenta un increment que em fa sentir optimista en aquest sentit.

4. Quin cost ocasiona l'Institut a l'Ajuntament?

4. L'Ajuntament paga de l'Institut el següent: la calefacció, la neteja del edifici, el bidell, la reparació del desperfectes que s'ocasionen al llarg de l'any, i finalment es dona una quota al director «en funcions» que li sigui un incentiu, doncs ell éssent director «en funcions» té més feina i per part del Ministeri d'Educació i Ciència (M. E. C.) no en rep, doncs ell consta, de cara al ministeri, tan sols com a professor de l'Institut de Tàrrrega.

5. Repercuteix en gran manera l'Institut al pressupost municipal?

5. Certament hi repercuteix, i és una mutilació del pressupost, ja que si l'Institut constes oficialment com agregat o independent aquestes despeses que ocasiona les pagaria el M. E. C. Malgrat tot, mentre no constem a Madrid com a centre d'ensenyament, considerem ben aprofitades aquestes despeses.

6. Com ha anat el problema de C. O. U.?

6. Bé, l'alumnat es va matricular a l'Institut de Tàrrrega, doncs oficialment consten com alumnes de Tàrrrega. El ministeri dona una plantilla de professorat d'acord amb el nombre d'alumnes matriculats. En aquests

Segueix a la plana 8

«Dintre la situació espanyola, a Agramunt ho tenim bastant bé»

(diàleg amb el Director de l'INEM de Tàrrrega Sr. Josep Manuel Rodriguez i el Professor Sr. Vicent Loscos)

1. Com va sortir i per què va sortir el problema de la vaga a Agramunt.

1. Va sortir perquè el nombre de professors que envia el MEC és en proporció a l'alumnat, és a dir, es fa una divisió entre el nombre d'alumnes i així surt un nombre de professors, si hi hagués més alumnes hi hauria més professors, però, en aquests casos, en els que els instituts són petits el nombre de professors és molt limitat, la qual cosa obliga a reduir el nombre d'assignatures a fer, ja que no hi ha prou alumnat en algunes matèries.

Un cop es va presentar el problema es va anar a la delegació de Lleida del MEC, d'on ens varen comunicar que no hi ha diners, però que s'intentaria solucionar, si no la gent s'hauria de desplaçar a Tàrrrega.

El que no ens permeten, és el de l'any passat, on hi havia classes, com a química, on eren 13 alumnes, ja que això es considera antieconòmic.

A més les assignatures que varen triar al matricular-se eren informatives, ja que al fer-ho escollien 4 assignatures, a fi de poder formar els diferents grups, però clar, tot depèn del nombre de gent que escollissin unes mateixes assignatures, ja que llavors s'enviaria el nombre de professors necessaris, sempre que hi hagués un nombre mínim d'alumnes.

A Lleida els van dir que aquest any només s'havien fet 12 contractes noves a la província i que si a Tàrrrega tenien problemes, a Lleida encara més, perquè aquest any ha un nou Institut.

2. Les assignatures optatives que es fan a Agramunt quines son?

2. Es fan les mateixes que es feien l'any passat, es a dir, per part de lletres: Història i Filosofia. De ciències: Matemàtiques, Biologia i Química.

3. Hi hauria forma de solucionar el problema dels de lletres sense que haguessin de desplaçar-se?

3. No, perquè com hem dit no poden fer un altre contracte per un professor nou, per donar quatre hores de classe a la setmana.

4. I, si algun professor dels d'Agramunt pogués fer una altra assignatura?

4. És clar, que teòricament es podria fer, però pràcticament no, ja que el professor té unes hores limitades, la solució fóra més professors, però això està tallat, el que ací passa és que volem solucionar el problema, però, això no ho podem fer allargant l'horari d'un professor, ja que ells tenen un contracte per unes hores determinades de treball.

Com que l'Institut d'Agramunt és un tros del de Tàrrrega, i l'alumnat està matriculat a Tàrrrega, creiem que han de ser ells els qui s'han de buscar la solució, i a més que aquest problema ve del Ministeri, no dels professors, doncs ells son interins.

Segueix a la plana 8

(Continuació entrevista alumnes)

5. De totes maneres, es molt convenient una classe de gairebé seixanta alumnes? (UNESCO recomana un màxim de 27 per classe).

5. Realment, no és gens convenient; però, per altra banda, tampoc era massa agradable la nostra situació amb quatre optatives. Reconeixem, però, que no és una solució gaire acceptable; i l'única explicació que hi trobem es que davant de situacions estranyes, com aquestes que vivim, s'intenten arranjar amb pegats que no solucionen res del tot. Es lamentable utilitzar aquest pegats, i més si, com en aquest cas, perjudiquen a d'altres companys totalment estranys a aquest problema.

6. Doncs, està o no està solucionat del tot aquest problema?

6. Així i tot, el problema no és pas resolt; ja que amb l'inclusió d'una nova optativa, la Química, pels alumnes de la part de Lletres continua éssent el mateix. A la branca de Ciències veuen disminuir, no pas solucionat, el seu problema; doncs, serà normal que s'escolleixi Química, Matemàtiques i Biologia. D'aquí sortiran químics, farmacèutics, biòlegs...; mes quants físics, enginyers industrials, de telecomunicació, ponts i camins, arquitectes i aparelladors poden sortir d'aquesta promoció?

Cal, està clar, fer-hi quelcom per dissimular, almenys, aquesta anòma situació. Preguntem: Seria impossible, com a mínim, una altra optativa de cara a l'alumnat de Lletres?

Veïem, també és veritat, que hi hagut bona voluntat per part de molta gent per solucionar aquest cas, però cal quelcom més que bona voluntat i aquells que siguin els verita-

bles responsables d'aquesta situació d'arranjar-ho. Valgui, almenys, aquesta crida d'alerta perquè en anys venidors no ens tornem a trobar en situacions semblants; on el principal perjudicat, sigui de qui sigui la culpa, resulta ésser l'alumne.

7. Com han quedat, doncs, les optatives del C. O. U.?

7. En lloc de Literatura s'impartirà Filosofia, cosa que no afecta a ningú, i les optatives queden així: Història, Filosofia, Biologia, Matemàtiques i Química. Darrerament, davant del fet que tothom havia d'estudiar Biologia, i la dificultat que això suposa pels companys de Lletres s'ha aconseguit una nova sortida. Els qui ho desitgin podran anar a Tàrraga, tres dies a la setmana, a estudiar l'optativa que entre ells han elegit (Geografia Econòmica), a les classes que es fan a les nits.

(Continuació entrevista Sr. Batlle)

cas, el nombre total d'alumnes es dividit entre Tàrraga i Agramunt d'ací l'impossibilitat de fer algunes assignatures per falta d'un nombre mínim d'alumnes, encara que se'ls convidà a anar a Tàrraga, on al ser superior el nombre d'alumnes, sí que s'imparteixen totes les matèries.

7. Quines gestions ha realitzat l'Ajuntament envers la solució del problema.

7. En assabentar-me d'aquesta conflictiva situació, al ésser visitat per una comissió de COU vaig telefonar, en presència de l'esmentada comissió al senyor Octavi Mestres, delegat del Ministeri de Lleida, que ens contestà que no hi havia diners per a la contracta de nous professors i així poder cobrir places ací a Agramunt i que l'alumnat rebés les assignatures optatives escollides. Posteriorment, per tal de trobar una ràpida solució, es convocà una reunió amb els pares de l'alumnat pel dissabte, que després es va aplaçar pel dilluns, i a la que va assistir també el director de Tàrraga.

El comptar tan sols amb 4 optatives, dues de ciències i dues de lletres, no cobria les necessitats ni dels uns ni dels altres. Es precisaven almenys dues noves optatives. Però, davant de les impossibilitats sorgides s'arribà a una solució intermèdia, ja que per sortir del pas no es trobà cap altra solució.

* * *

Al donar per acabada l'entrevista, el senyor Vicens va fer una al·lusió a la nota informativa apareguda al diari barceloní «Mundo Diario» que es considera clarament errònia.

Després, es va llançar una idea a realitzar, és que es veu molt positiva la creació d'una Associació de Pares, que pot ajudar en gran manera a aconseguir la total independència del que es desitja: que sigui ben aviat l'Institut d'Agramunt, ja que una associació d'aquest tipus permet una més forta pressió al ministeri.

Molt agraïts. Adeu.

(Continuació entrevista amb els Professors)

També considerem que per 43 alumnes de COU, 5 optatives no està tant malament, al mateix temps que no pot haver-hi les mateixes que a Tàrraga amb 120.

5. Quin és el nombre d'optatives a Tàrraga?

5. A lletres: Història, Literatura, Geografia econòmica, Llatí i Grec; a ciències: Matemàtiques, Física, Química, Biologia.

Malgrat que a COU aquesta divisió de lletres i ciències no existeix, ja que es poden triar les que es vulguin

6. En cas que els de lletres d'Agramunt haguessin de desplaçar-se, es possible pensar en alguna subvenció?

6. No existeix cap tipus de subvenció per aquest desplaçament, a menys que hi hagi algú amb beca de transports, hem de tenir en compte, que actualment es desplacen els professors i això no ho paga el Ministeri, sinó que hi ha hagut un acord entre la direcció i els professors i se'ls dona 2 ptes. per kilòmetre, cosa més aviat deficitària per ells.

7. Quina és la relació que existeix entre Agramunt-Tàrraga?

7. Bé, tot el que hi ha a Agramunt consta com Tàrraga, segons el B. O. E. del 10 d'agost. Encara que a Lleida s'hagi pogut parlar de la "Extensió de Agramunt", fins ara no ha aparegut a cap B. O. E.

8. Els professors d'Agramunt cobren la nòmina del ministeri a Tàrraga?

8. Sí.

9. Quina es la càrrega econòmica que ocasiona Agramunt a Tàrraga?

9. Mireu jo sóc nou d'aquest any i ara no ho sé ben bé.

10. I tornen a l'extensió, com ho veieu?

10. Això no està gaire clar, ja que ara actualment Agramunt no està reconegut ja que si ho fos el Ministeri pagaria les despeses de manteniment, llum, etc.

A més si existís l'extensió d'Agramunt, llavors els alumnes d'E. G. B. haurien de tornar a les escoles, la qual cosa podria plantejar una falta d'aules, mentre que a l'edifici actual hi sobrarian llocs, en fi, en certa manera crec que tal com ara beneficia a més al poble, que no pas que si fos reconegut oficialment.

11. I si en lloc d'extensió s'arribés a l'autonomia?

11. Encara es més difícil, ja que es requereix per part oficial una seguretat i continuïtat d'un nombre mínim d'alumnes; hem de tenir en compte la dificultat que suposa tenir alguns pobles veïns amb Instituts, com son Balaguer, Tàrraga, Cervera i el Centre de formació professional d'Artesa de Segre, la qual cosa pot fer variar aquesta estabilitat mínima necessària.

La situació actual és com si ha hagut un passadís de 15 km. entre Agramunt i Tàrraga, i d'aquesta manera se'n beneficien els alumnes ja que sols es desplaça el professor, i així s'aprofiten uns locals que etenim a Agramunt.

12. La solució al problema: els de C. O. U. tindran Química.

12. Com una solució extrema s'ha donat la Química, però això repercuteix als de BUP per causa de la qual cosa ells han hagut de fer una classe de 57 alumnes, acti el que passa és que per uns ho paguen els altres.

Tingueu en compte que degut a tot el que ha passat s'havia parlat inclús de suprimir el COU a Agramunt i així tots haurien hagut d'anar a Tàrraga, ja que legalment ells estan matriculats a Tàrraga.

13. Respecte a la nota sortida al MÚNDO DIARIO el dia 23 d'Octubre que ens podeu dir?

13. Doncs que la nota tindria de ser més exacta, ja que va sortir el dia 23 i deia que la vaga seguia indefinida desde el dia 12, mentres que sols es van perdre dos dies de classe.

Ací després d'una serie de viatges a Lleida, el problema s'ha solucionat bastant bé, ja que hi ha hagut bona voluntat per part del professorat, però el que no es pot fer, és repetir solucions extremes com s'ha fet amb la química.

14. Seria del tot impossible que un professor de lletres fes un altra assignatura, encara que s'hagués de pagar de la butxaca?

14. Homes, això és sortir de la llei, i si es fes una vegada, es podria començar una cadena, la solució correspon al ministeri d'Educació i Ciència, i dintre de la situació espanyola, a Agramunt ho teniu bastant bé.

15. Hi ha possibilitats de millores a Agramunt?

15. Com hem dit l'augmentar el nombre d'alumnes, s'augmentaran els professors, també s'està mirant de començar una biblioteca i part del laboratori de química, clar és que això ho hem d'anar fent de mica en mica.

LLENGUATGE

Una frase i dotze mots

Sovint semtim dir:

Hem demanat una parrillada de peix. (Aquesta frase és incorrecta).

Hem demanat una graellada de peix. (Aquesta és la frase correcta).

La paraula parrillada és un calc fidedigne de la llengua castellana.

Mots incorrectes

Ahorrar
Bahia
Cenicero
Despedida
Estallar
Friolera
Gènit
Hacienda
Incult
Juanete
Leal
Llògic

Mots correctes

Estalviar
Badia
Cendrer
Comiat
Esclatar
Fotesa, Bagatella
Geni
Hisenda
Inculte
Galindó
Lleial
Lògic

Procurem escriure'ls sempre bé.

De vegades ens esverem perquè, en català, diem, segons les comarques, el nom d'una cosa de dues, tres o encara més maneres diverses, per exemple: lavatge, rentada, safarejada. Aquesta diversitat de mots, degudament catalogats al Diccionari General, només ha de fer que fer-nos adonar de la riquesa i varietat de formes d'expressió que posseeix la llengua i sentir-nos-en ben contents.

P. MORA

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES D'OCTUBRE

NAIXEMENT:

Rosa Maria Mendoza Moreno dia 21

MATRIMONIS:

Felix Alejandro Riu Gonzalez
amb Maria Morenate Sola dia 12

Josep Lluís Peralta Pons, amb
Rosa M.ª Serra Galcerán dia 17

DEFUNCIONS:

Joan Farré Cirés 62 anys dia 2

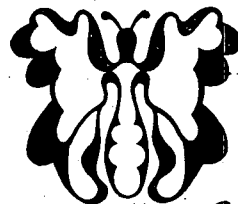

PLUJA CAIGUDA DURANT EL
MES D'OCTUBRE

Dia	1	0'4	litres m.²
>	3	0'7	"
>	10	20	"
>	11	10	"
>	19	8	"
>	24	27	"
>	25	6'7	"
>	28	1'8	"

Total 74'6 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

ACAPULCO

BAR-RESTAURANT
DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crích)

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

¿Sembrar trigo o cebada de ciclo largo todos los años?... ¡Quién pudiera!

¡Ud., por ejemplo!

No nos diga, que a veces, la masiva presencia de malas hierbas le impide incluso sembrar cereales de ciclo corto. Esto ya lo sabemos. Pero con

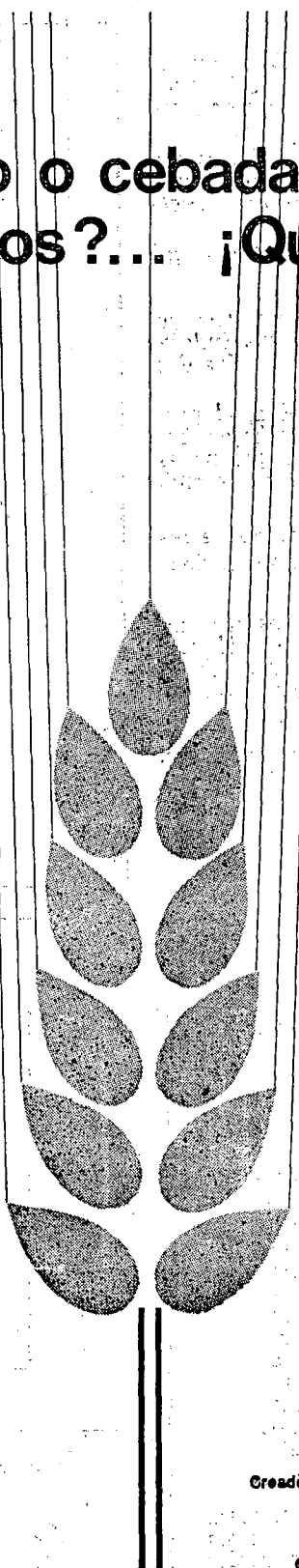
Dicurán 80

el herbicida de Ciba-Geigy creado especialmente para ayudar a los cultivadores de cereales, no volverá a repetirse.

Con Dicurán 80 ni siquiera tiene que esperar a que se presenten las malas hierbas: el producto se emplea en pre-emergencia, aunque su gran margen de aplicación, le habilite también para el tratamiento en post-emergencia precoz.

Dicurán 80 le proporciona una limpieza progresiva del terreno, eliminando incluso el «Vallico» o «Margall», y otras hierbas resistentes a los herbicidas clásicos. Así podrá sembrar anualmente lo que, hasta ahora, era imposible: cereales de ciclo largo de elevado rendimiento.

Dicurán 80 está registrado en la D.G.P.A. con el número 9793/73, categoría A

Quedamos a su disposición para facilitarles informes detallados. Solicite nuestro material informativo o una visita.

Ciba-Geigy Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado 1628
Barcelona

Delegación en Lérida:
Ciba-Geigy Sociedad Anónima
Mosén Reig, letra A
Telf. 23 28 91

CIBA-GEIGY
Creadores de productos químicos para una agricultura moderna
Dicurán® 80

© = Marca registrada de Ciba-Geigy, S. A., Basilea (Suiza).

Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids

"Els malats no deixen de sentir-se protegits; per ser responsables". I és fàcil veure el que els pot aportar aquesta presa feliç de consciència des del punt de vista psicològic, moral i religiós.

(Pau VI al Congrés Internacional de la F. C. E. celebrat a la ciutat d'Estrasburg, l'any 1966).

Si amics, durant molt temps, el malalt i deficient físic visqué al marge de tota acció, tant material com espiritual. Semblava un ser condemnat que sols servia per a obstaculitzar la marxa "dels altres", un ser exclòs de la societat i fins i tot en la seva pròpia llar. Era una persona que "sofria una desgràcia" i per aquest motiu en certes ocasions se l'amagava.

Però com tot canvia en la vida, també el deficient físic, malalt, etc., reconeix el que és i no per això deixa de lluitar per allò que pens apodria ésser.

Avui arreu del món tota persona que pateix deficiència física o malaltia sent necessitat de conuiu, d'expressar els seus problemes i aquestes formen una de les parts més intrascendents quan neix la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids.

BREU HISTORIA DE LA FRATERNITAT

Què és la Fraternitat Cristiana de Malalts? Tot comença a la ciutat de Verdum (França), l'any 1942, quan un grup de malalts, decideixen tenir contactes amb altres de caràcter crònic i disminuïts físics, de l'esmentada ciutat.

Prompte es donen compte de l'importància d'aquesta primera trobada encara que la mateixa consistí en actes de frateritat però és tal el fruit aconseguit que va creixent a tot el món.

L'any 1954 entre a l'Espanya i ja mai ningú no es sentirà estrany, sol o aïllat perquè trobarà en ella solució ad'uada a qualsevol problema que la vida els hi planteja.

També cal recordar que la Fraternitat no és una associació, però sí un moviment, el qual té per missió acollir a tots els malalts en una gran família, una família on l'amistat es lliurement acceptada; cosa que per altre part no representa cap canvi en el seu desenvolupament ambiental; així doncs, veiem que la convivència representa quelcom important en aquest moviment, tothom hi té cabuda.

OBJECTIUS

Una de les principals finalitats que la fraternitat es proposa és el desenvolupament integral dels malalts i disminuïts físics, en l'ordre natural i sobrenatural i que pe raltre part contribueix de manera positiva a l'integració total a la societat.

MITJANS

En aquest sentit els equips responsables formen un dels mitjans que comptem i en primer lloc cara a una actuació determinada, éssent part important en la seva formació. El clima d'amistat aconseguit ha de ser i és en definitiva la força interior de l'equip.

Un altre punt important de la Fraternitat, és la participació directa dels consiliaris, donant el seu punt de vista cristià.

Per acabar direm que el grup actual es compon de 50 a 60 malalts i disminuïts físic, pertenyants a les poblacions següents: Tàrraga, Cervera, Guissona, Molle-russa, Miralcamp, Gólmés, Balaguer, Agramunt, etc., constituint així grup de zona.

Jaume CUNAT MATA

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(con 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA
Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)
1.º 1.ª - parte trasera

TIENDA EN CALLE DE SIO

Teléfono 39 00 86 AGRAMUNT (Lérida)

FUTBOL III REGIONAL

Seguint l'informació esportiva local i concretament sobre la marxa del nostre equip, podem dir-ne que l'aficionat es sent sorprès, car la tònica es guanyar partits fora i emparar a casa.

Els resultats aconseguits fins ara son:

(Continuem l'informació facilitada per en Jaume Brils el darrer número).

C. F. Penelles, 1; C. F. AGRAMUNT, 3.

C. F. AGRAMUNT, 1; C. F. Ibars, 1.

C. F. Camarasa, 1; C. F. AGRAMUNT, 5.

C. F. AGRAMUNT, 2; C. F. Olímpic d'Andorra, 2.

Després d'aqueixos resultats la classificació està així:

	Punts
C. F. Vilanovense	13
C. F. Seu d'Urgell	11
C. F. Asentiu	11
C. F. Verdú	10
C. F. AGRAMUNT	10
C. F. Olímpic d'Andorra	8
C. F. Penelles	8
C. F. Ibars d'Urgell	8
C. F. Montgai	8

C. F. Bellpuig	7
C. F. Camarasa	7
C. F. Angularia	7
C. F. Linyola B.	6
C. F. Vallfogona	6
C. F. Fuliola	6
C. F. Coca d'Allà	6
C. F. Torà	5
C. F. Barbcns	1

Jaume CUNAT MATA

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Octubre, adoptaron los siguientes acuerdos:

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Emilio Martínez Llorens, conexión a la red general de alcantarillado, calle Circunvalación.

A D. Ramón Roca Boncompte, reparar cornisa y proceder al pintado de la casa sita en Avda. A. Ros.

A D. Santiago Aleu Mirada, la construcción de un edificio de planta baja y vivienda unifamiliar, de Renta Limitada Subvencionada en carretera Circunvalación.

A D. Ramón Galcerán Bargaes, para cruzar con tubería el Paseo de José Brufau.

A D. Jaime Escolá Plá, construir cimientos para posterior vallado en el patio de Avenida A. Ros.

A Religiosas Concepcionistas, para reparar una tubería de urallita en evitación de filtraciones en calle Guimerà,

A D. Eusebio Sala Plá, embaldosar una Sala interior en casa calle Estudios Nuevos.

A D.ª Maria Martí Escudé, embaldosar entrada y tapar agujeros planta baja casa Arrabal S. Francisco.

A D. Agustín Corrales Fontova para colocar unas placas en la terraza y pavimentar los bajos casa Avda. J. Mestres.

A D. Inocencio Villegas Gil, apertura de un hoyo en el interior del garaje en Arrabal de Puigvert.

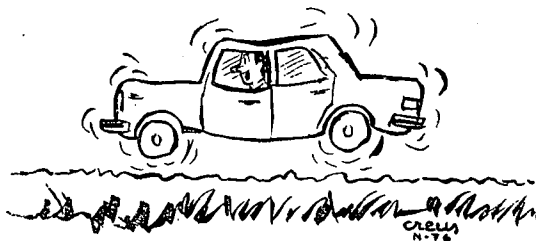
A D. Juan Quer Huguet, construcción de un edificio de planta baja y vivienda unifamiliar de Renta Limitada Subvencionada en la Urbanización Verge del Socós.

A D. Maria Lluelles Vilalta, obras interiores en casa de Extramuros San Juan.

A D. José Bertrán Piqué, reparación pared corral en Arrabal de Puigvert.

TOMAS DE AGUA.

A D. Antonio Martínez y Pilar Verdejo, piso 5.º 1.ª; Nico-medes Verdejo Márquez, piso 5.º 4.ª; Antonio Sala Salguero, piso 1.º 4.ª; del edificio «La Torre», Mariano Marquilles Camps, en Puellas.

VOTACIONES

!!...DIUEN ELS D'ALMENARA!!
¿QUE HEM FET SINÓ BOTAR FINS ARA?

CUENTAS DE CAUDALES.

Es aprobada la correspondiente al tercer trimestre del año actual rendida por Depositaria.

LIQUIDACION GESTORIA VILÁ.

Examinado el extracto de cuentas correspondiente al tercer trimestre presentado por Gestoría Vilá.

ACTIVIDADES MOLESTAS.

Informar favorablemente el expediente tramitado a instancia de D. Juan Llorba Vicens en solicitud de licencia para instalación petrolífera en la fábrica sita en Ctra de Tàrrega.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 822.578 Pts.

Si compareu,
elegireu
Viladés

Focolata Viladés

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

¡ATENCIÓN SEÑORA!

Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería salas

Sió, 29

AGRAMUNT